

Bölcs és boldog élet ABC
Napló, önarckép, korrajz – Jenciklopédia
Isten, haza, család – szabad ötletek jegyzéke

Fordulj kedves lovam napszentület felé

fordulj kedves lovam napszentület felé
úgyse jövünk többet soha visszafelé
messze földre megyek elbujdosok innét
szép szülőházamat nem látom meg többet

fúdd el jó szél fúdd el hosszú útnak porát
hosszú útnak porát fakó lovam nyomát
jó ló volt a fakó jó a viselete
áldja meg az isten aki felnevelte

porladozik csontja fekete főd nyomja
az én bús szívem is csak a bú rongálja
árva vagyok árva mint réten a tarló
kinek ékességét elvette a sarló

az idegen földön olyan beteg vagyok
szomszédim házáig alig elámbolygok
szomszédim azt mondják talán meg is halok
én is azt gondolom meg sem is maradok

idegen országban idegen emberek
járok az utcákon senkit nem ismerek
szólanék hozzájuk de ők nem értenek
ezen az én szívem de nagyon kesereg

<http://www.youtube.com/watch?v=HSQYWOOSvVM>

*

Magyar írástudók árulása I.

Talentumait elkótyavetyéli, aprópénzre váltja
A rablókat díjak elfogadásával szalonképessé teszi
Az urakkal egy tából cseresznyézik
Gyereket beszél a hasadba, a feketét fehérnek mondja
Szerecseneket mosdat
Aki nem vele, az ellene – az tőle éhen is halhat
Már csak nem is képmutató – tüntet pl. paráznaságával
Olyan, mint aki idegenek előtt a családját becsmérli
Ha egy kis koncot kap, akkor meg van fizetve a hallgatása
Destruktívan rivalizál, hogy monopolhelyezetbe kerüljön
Idegen formákba erőszakolva bénítja a magyar szellemet
Nem áll a kenyérharc mellé, de cirkuszt szolgáltat
Saját levében fő, már álruhában sem jár a nép közé
Kerüli a megmérettetést, maga lesz bírása, esetleg a cimborái
Az igazságot csak szeretné, de hát barátait jobban kell szeretnie
Amiről hallgat, azzal követi el a legocsmányabb hazugságot
Nem a sportért stb. él, hanem már csak a sportból él
Leértékelteti az emberekkel a kultúrájukat, elvágja gyökereiket
Epigon, hamisító és plagizátor utánzó majom...
Öncenzúrával kiheréli még a saját műveit is
„Szellemi alkimista”, aki a szart próbálja aranyként mutatni
Aki nem tud mást, mint eldalolni saját (világ)fájdalmát
Aki se a hazáját nem szereti, se az istent nem keresi
Aki csak a szakmai rutinból dolgozva öl ízlést, egészséget
Ál-pálfordulásai csak szervilis köpönyegforgatások
Csodagyerekekből szisztematikusan hülyegyereket nevel
Szellemi kábítószereket gyárt, terjeszt és árul
Hírözönvízzel árasztja el a lakosságot, hogy ne tájékozódhasson
Szellemileg kiskorúsítja, fogyatékosítja a jónépet
Kiforgatja az embereket magukból, s így mások majd mindenükből

Cserbenhagyja a globális pénzvilág terrorja áldozatait
Aki zsidóságával tenné védett vaddá, mentelmi jog alá magát

*

A fele – sem – tréfa?

Mi a demokrácia?

Az a rendszer, ahol a zsidók lenyúlhatják a többiek javait.

És mi az antiszemitizmus?

Amikor ezt a szenvedő fél szóvá meri tenni...

+

- Bácsi, a maga falujukban van antiszemitizmus?

- Nálunk? Nálunk az nincs. De – megjegyzem – igény vóna rá...

*

"Ha a zsidóság köréből

nagy számban támadnak

írók, tudósok, mecénások, szociológusok és állampolitikusok,

akik a magyar irodalom, tudomány, erkölcs és jog

s a magyar állami és társadalmi rend eddigi eredményeit és alkotásait

kicsinylik, becsmérlik, gúnyolják,

s e szerintük történelmi ócskaságokat

nyugatról hozott újdonságokkal törekszenek kiszorítani,

a nemzet magát egész lelki valójában megtámadva látja,

s az ily irányú zsidókat,

ha magyarul beszélnek is, írnak is,

saját kebelében élő ellenségeinek tekinti."

Concha Győző

*

"A zsidók folyton azt emlegetik,

hogyan emberek megfélekeztek a krisztusi szeretetről

és a gyűlöletet teszik eszméiké.

Nem így van,

mert mi nem antiszemiták, hanem hungaristák vagyunk.

Szégyen, gyalázat egy nép számára,

ha a vezetést idegennek adja át saját otthonában,

és saját maga állítja ki és pecsételi le saját szégyenének bélyegével

azt a bizonyítványt, hogy életképtelen.

Mi a magyar hazát akarjuk szeretni,

mi azt akarjuk, hogy itt elsősorban a magyarságé legyen a vezetés.
Nekem nincs kifogásom az ellen, hogy a zsidó boldoguljon:
az a kifogásom, hogy amikor ő boldogul,
az én testvéreimnek rovására boldogul."

Prohászka Ottokár püspök

*

"A zsidóság nem vallás,
hanem a világcivilizáció testébe szétszóródott faj:
ahol a zsidóság letelepedett,
ott mindenütt megtartotta a maga különállását,
nem szívódott fel sehol sem.
A zsidó lelkeség állandó vonásai
valóságos világnézeti alapelvekké jegecesedtek.
A zsidó összehalmozza a vagyont,
kiélvezi az életet,
amellett dühös szabadgondolkodó és szocialista,
minden forradalmi iránynak
nemcsak megértője, hanem lelkes propagálója is.
Faji ellenszenvnek nem támadnak ok nélkül,
azok mindig az életöszton mélységéből születnek,
a társadalmi tapasztalatok adják meg bennük a vészjelet,
amikor a nemzeti lét veszedelemben van.
Ez az ősi igazság,
nem pedig az,
mintha az antiszemitizmus jogosulatlan érzelem volna,
valami irigységféle a zsidók teljesítményeinek láttára. –
Üljön csak fel egy Nyíregyházáról érkező III. osztályú kocsiba.
Hatvan-hetven hernyósapkás, kaftános zsidó utazik benne:
szájukból habzik a jiddis.
Az ember kérdi magától:
hát ezek magyarok? Ez Árpád és Arany János népe?"

Ravasz László püspök

*

"Korán rájöttem arra, hogy
a keresztény emberek
majdnem használhatatlanok az újságírásra,
a zsidók viszont
sokkal közvetlenebb és kedvesebb emberek, mint a keresztények.
Érző szívűek, figyelmesek, résztvevők,
s minden pillanatban vitakészek,
s olyan alapon vitáznak, amely magasan felette van annak,

ahogy az iskolákban társaimmal mi odáig vitát tartottunk.
Műveltek voltak hozzám és addigi barátaimhoz képest,
úgy hogy ha versenyt akartam velük tartani,
hozzá kellett fognom tanulni.
Először is óriási előnyük volt, hogy
legalább még egy nagy nyelv állott rendelkezésükre,
kivétel nélkül valamennyien írtak és olvastak és beszéltek
legalább is németül, de sokan angolul és franciául is.
Minden ismeretágban
a legértékesebb írókat és könyveket tárgyalták
szünet nélkül és szakadatlanul,
annyira, hogy ha köztük voltam, kénytelen voltam hallgatni.
Kiderült, hogy újságírásra
éppen úgy nem vagyok alkalmas, mint a többi keresztény.
A zsidó lapok hozták meg az európai hangot,
a tudományos tárgyalást,
ők voltak az elsők,
akik nem tettek különbséget olvasó és olvasó közt,
ők a parasztnak ugyanazon a nyelven beszéltek,
mint az egyetemi tanároknak."

Móricz Zsigmond

*

Hamvazószerda után

Csonkavasárnap és nevetlen vasárnap
Szemek vasárnapja – süket vasárnap
Fekete vasárnap – letakart kereszt, szentkép
Hatodik, azaz virágvasárnap
A hetedik a feltámadás
A nyolcadik a fehér – Tamás vasárnap

*

Enni vagy nem enni – ez itt a kérdés?
Éhezés, koplalás - böjtölés, éheztetés, diéta

*

A kutya olyan lesz, mint gazdája
És a növény olyan, mint a kertésze?
Az ember átadja a lelkét-lelkületét...
Mutasd meg a kutyád, megmondom, hogy ki vagy?

*

Feltámadás és húsvét
A növény az Ég és a Fény felé emelkedik
A börtönben az ember másállapotba kerül?

*

Növény és nő
Lehetőleg a férfi ne legyen vegetáriánus
Megtartani a börtönt, de megélni-megenni a teljeséget

*

Hány hét a világ?
Hat nap alatt teremtetett világ + pihenő
Miért a fektetett nyolcas a végtelen jele?

*

Jókai Mór
Aranykorbeli emberek

Szegeden van egy becsületes vízfordó ember,
aki szorgalmas takarékoság mellett annyira vitte a dolgát,
hogy összeszerzett kétszáz forintot kerek sommában.
Baj volt azonban rá nézve ezt a pénzt őrizgetni,
hogy el ne veszítse, vagy el ne lopják;
nem tudott miatta aludni;
utoljára azt gondolta ki, hogy volt egy csizmadiamester ismerőse,
azt megkérte szépen,
hogy ha nem restelné gondját viselni a pénzének,
tenné meg,
hiszen ő nem kíván érte semmi kamatot.
A csizmadia szívesen elvette a pénzt,
s a vizes ember most már nyugodtan tudott aludni odahaza.
Egyszer azonban valaki azt találja neki mondani,
hogy nem jól van így a dolog:
mért nem vett írást a pénzről,
hisz így akár az ablakon dobta volna ki;
hátha nem adja vissza a csizmadia,
hogy veszi meg rajta?
Igaz a! A fordár rögtön sietett a csizmadiájához,
s elmondá neki, hogy szeretne ő arról a kis pénzről valami írást,
mert már azt úgy szokták.
A csizmadia adott neki írást, s nem tagadta el a pénzét.

Hanem a jámbor ember most már megint csak ott volt, ahol azelőtt.
Most meg a kötelezvény miatt nem tudott aludni;
akárhova dugta, azt hitte, megtalálják;
ha magával vitte, attól félt, elveszti;
bort sem mert már inni, hogy az írását el ne lopassa;
egészen szerencsétlen volt miatta.
Egyszer aztán megint odamegy a csizmadiához:
– Ugyan édes majszter uram, kérem szépen,
ha úgylis itt van a pénzem,
viselje gondját már egyúttal az írásomnak is.
És most az adós saját hitelezője kötelezvényét tartja gondviselés alatt.

S aztán beszéljen még valaki, hogy meg van rendülve a hitel.

*

Betyárnóta (Csütörtökön virradóra)

Csütörtökön virradóra
Csütörtökön virradóra
Ráültem egy pej csikóra
Azon hajtottam a tinót
Mind a három daruszőr volt
Mind a három daruszőr volt.

Egyet adtam a bírónak
Másikat a főbírónak
Harmadikat az alispánynak
Hogy könnyebben szabaduljak
Hogy könnyebben szabaduljak

Könnyebben is szabadultam,
Fejérvárnak elindultam
Fejérvári fogadónál
Kilenc zsandár előbe jáll
Kilenc zsandár előbe jáll

Azt kérdezik, mi a nevem,
Hol az utazó levelem.
Dolmányomat kigombolom,
Leveletem megmutatom
Leveletem megmutatom

Éles kés a balkezembe,
Töltött pisztol jobb kezembe
Hármat mindjárt fejbe lőttem

Fordulj kedves lovam napszentület felé

Írta: Jenő -

Itt az utazó levelem

Itt az utazó levelem

Jaj Istenem mit csinálja,
Szaladjak-e, vagy megálljak?
Ha szaladok fejbe lőnek,
Ha megállok, megkötöznek
Ha megállok, megkötöznek

Éri Péter (Muzsikás), Szentendre, 2009. aug. 8.

<http://www.youtube.com/watch?v=Xw3HyZTuhsU>